

CONCLUSIONES
EX
UNIVERSA
THEOLOGIA

Ad Mentem

JOANNIS DUNSCOTI,

Primi pro Immaculata DEIPARÆ Conceptione Pancratiaſtis,
& Doctoris ſubtiliſſimi.

DEFENSÆ

â P. BASILIO BATTAUZ,
Ord. Min. S. P. Franciſci Strictioris Obſervantiæ
SS. Theologiæ Studente Generali.

PRÆSIDE

P. JACOBO HOFFSTETTER,
Ejuſdem Ordinis Sacrorum Canonum,
& SS. Theologiæ Lectore, nec non
Provinciæ Diffinitore actuali.

Labaci in Sacra, & Exempta Sereniſſimi Ordinis Teutonici Æde.

Anno â partu Virginis M. D. CCXVI. Menſe
Die Horis.

LABACI, Formis J. G. Mayr, Inc. Prov. Carn. Typ.

*Gaude Sacra Sponsa, belle compta
noviter exurgens Teutonum Ecclesia,
Lege multa in TUO uno Religiosissimo
Sponso.*

**GUIDOBALDUS
STAREHMBERG.**

*Magnus Sang^{uini} major virtutis Heres.
Inclyti Ordinis Teutonici gemma pretiosa.
Gloriosus Bellidux,
Cultor Numinis, Patriæ Tutor.
Asiæ palmas eripuit, Europæ oleas
reddidit.*

*Galeatus Mystra,
Et hostilis sanguinis purpura linteatus,
inmolavit Hecatombes Muselmañorū.
Vive, Vale, Prima Æmonæ Gloria.*

*Sic Lector cum studio devotissimè
Canit,
Mœcenati Optimo.*

I. **S**Acra Viatorum Theologia non est in rigore scientia. *II.* Ejus objectum est **DEUS**. *III.* Quem existere ratio naturalis docet. *IV.* Cujus simplicitas compositionem physicam, & metaphysicam excludit. *V.* Non tamen pluralitatem Attributorum ex natura rei Scotisticè distinctorum. *VI.* Illius intellectus novit omnia futura in decreto suo concomitante. *VII.* Et voluntas amat creaturas purè possibiles. *VIII.* Invisibilis naturaliter ab intellectu creato, visibilis tamen supernaturaliter. *IX.* In efficaciori, & præstantiori intellectu

lectu non repugnat inæqualitas
 visionis beatæ, cæteris paribus.
V. Nec implicat quin beatus vi-
 deat Essentiam non visis Perso-
 nis. *XI.* Item videre unam Per-
 nam aliâ non visâ. *XII.* Potest
 homo in hac vita beatificari.
XIII. Possibilis est species creata,
 quæ DEUM repræsentet. *XIV.*
 Unus DEUS in tribus Personis
 Patre, Filio, & Spiritu sancto non
 est naturaliter evidenter cogno-
 scibilis. *XV.* Filius per intelle-
 ctum â Patre, Spiritus S. ab utrô-
 que procedit. *XVI.* Quis si ab al-
 terutro non procederet, adhuc ab
 Eo, â quo non procederet, realiter
 distingueretur. *XVII.* Dari An-
 gelos fides docet. *XVIII.* A ra-
 tio naturalis evidenter non pro-
 bat

bat. *XIX.* Si DEUS non impedi-
 diat, possunt cognoscere secreta
 cordium actu posita. *XX.* Sunt
 in loco, sed minimè per opera-
 tionem. *XXI.* Inter actus mora-
 liter bonos, & malos mediant
 indifferentes. *XXII.* Externi
 boni, aut mali internos distincta
 bonitate, aut malitia afficiunt.
XXIII. Frequenter in genere
 moris benè agit is, qui sequitur
 opinionè verè probabilè relictà
 probabiliori. *XXIV.* Peccatum
 mortale in ratione offensæ non
 est simpliciter infinitum. *XXV.*
 Veniale cum solo originali stare
 potest. *XXVI.* Et cum Gratia
 sanctificante mortale de absolu-
 ta DEI Potentia. *XXVII.* My-
 sterium Incarnationis Dominicæ,
 quod

quod in admirabili hypostatica
 duarum naturarum Divinæ sci-
 licet, & humanæ in supposito Di-
 vini Verbi unione consistit, jam
 positum est. *XXIII.* Ejus prima-
 rium motivum non fuit peccati
 remedium, adeoque etiam non
 peccante Adamo Divinum Ver-
 bum carnē assumpsisset. *XXIX.*
 Dominium duorum in solidum
 unius rei, quia sine fundamento,
 stare non potest. *XXX.* Ecclesia
 directè præcipere potest, vel
 prohibere actus purè internos.
XXXI. Fidei objectum est DEUS
 in Dicendo infallibilis. *XXXII.*
 Qui nec per se, nec per alium
 mentiri. *XXXIII.* Infundere ta-
 men actum, vel habitum erro-
 neum potest. *XXXIV.* Habitus
 fidei

fidei inclinatur ad quasdam propositiones, quæ secundum se spectatæ sunt speculativæ, & in hoc sensu non incongruè dicitur speculativus. XXXV. Consideratus ad alias propositiones pure practicas, potest dici practicus. XXXVI. Nihilominus Fides Divina est simpliciter practica. XXVII. Visio immediata objecti repugnat, etiam Divinitus, cum fide actuali de eodem XXVIII. Summus Pontifex, qualem verè esse Clementem XI. est de fide XXXIX. Homo, cui facta esset revelatio certa, & absoluta suæ perditionis æternæ propter peccata jam commissæ, & præterita, nequit rationabiliter sperare beatitudinem. XL. Quin
imò

imò licitè desperaret, seu nollet
 beatitudinem. XLI. De fide est
 definitum, in purgatorio esse ali-
 quas pœnas in genere, non ta-
 men est de fide, quæ species,
 & sortes pœnarum ibi sint.
 XLII. Hinc Animæ in purgato-
 rio propriè pœna damni non pu-
 niuntur. XLIII. Amor DEI in-
 tensus gradualiter exoptandus
 est, sed legem adimplet amor ap-
 preciativus. XLIV. Dilectio ini-
 mici pro omni statu naturæ, scrip-
 to, & Gratix vim legis obligan-
 tis obtinuit. XLV. Amor Theo-
 logicus viæ specie differt ab amo-
 re Patriæ. XLVI. Virtutes mo-
 rales dantur, sed non per se infu-
 sæ. XLVII. Largitor bonorum
 DEUS nullo unquam tempore
 per-

permisit Cultores suos absquè remedio (quod fuit verum Sacramentum) necessario ad salutem. XLVIII. Si statum Innocentiæ excipias, in quo nullum instituit. XLIX. Instituit tamen aliquod Sacramentum, si is perseverasset. L. Defecto sunt septem tantum moraliter gratiam causantia. LI. Baptismus validè, & servatis servandis etiam licitè confertur parvulis infidelium, in vitis eorundem genitoribus. LII. Materia certa Sacramenti Eucharstiæ est panis triticus, & vinum de vite. LIII. Cui modicissima aqua superinfunditur convertenda prius in vinum. LIV. Episcopatus est Ordo propriè dictus, & à Sacerdotio

dotio distinctus, non tamen ita
sicut alij Ordines inter se distin-
guuntur. LV. Non datur Sacra-
mentum Pœnitentiæ validum,
& informe. LVI. Peccatum in
materia gravi dubiè commissum est
materia necessaria confessionis.
LVII. Forma Sacramenti Pœni-
tentiæ sunt ea verba: *Absolvo Te.*

O. A. M. D. G. E. B. V. H.